

Guds Gerning

Jeg har gået og grundet meget over, hvad det betyder, at Gud er almægtig - i forhold til den tjeneste Han har sat mig i lige nu. Han viste mig et syn, som jeg vil dele med jer, fordi det fortæller os alle, hvordan Gud er almægtig - uanset hvad vi står foran og hvad Han sætter os til.

Syn: Jeg så mig selv stå på en mark med hænderne fulde af korn. Jeg vidste, at min opgave var at så dette korn. Jeg kaster kornet op i luften og i det samme kommer der en vind og fører kornet derhen, hvor det skal.

Det blev klart for mig, at min opgave var kun at kaste kornet op i luften - resten tager Gud sig af. Så når jeg taler Guds Ord, taler jeg kun Guds Ord. Det er mit ansvar at kaste det op i luften - men her slutter mit ansvar: Hvor kornet lander - hvordan Ordet bliver taget imod. Det er op til Gud, hvilke mennesker der skal tage imod Ordet.

Når vi taler om at bøje os, er det vigtigt at have forståelse for, hvad der er vores område og hvad der er Guds område.

Jeg har lært gennem årene, hvordan Gud gang på gang lægger undervisning på mig. Noget, som jeg først er i gang med at lære nu, er, at det ikke er mit ansvar, hvordan undervisningen bliver modtaget. Jeg har brugt rigtig meget tid på at have fokus på, at undervisningen blev modtaget. Jeg er gået glip af at se Jesus arbejde i jeres hjerter.

Derfor er det så vigtigt, at vi bøjer os for at Gud er almægtig og at Han sørger for, at Hans vilje sker - at vi intet kan føje til, for at Hans vilje sker.

Vi må kende os selv og vide, at vi ikke kan - men også vide; at hvis vi tror, at vi kan, så går vi glip af Ham. Jo mere vi bøjer os for Ham og Hans veje, jo mere af Hans herlighed vil vi se.

Vi har snakket om, at vi alle er lemmer på ét legeme og at Kristus er hovedet. Når vi bøjer os for Guds veje, accepterer vi også, at være en del af ét legeme. Vi bøjer os for hovedet; men giver også

plads til de andre lemmer. Når vi går ind over hinandens områder, er det fordi, vi ikke bøjer os for hovedet - altså Kristus. Så snart vi kan se, at Han har styr på det hele, vil vi aldrig gøre andet end det, Gud har bedt os om - fordi vi er bange for at ødelægge Hans værk. Og nu vil vi kunne se Hans herlighed.

Dette gælder alle områder i vores liv - ikke kun i vores tjeneste for Gud. Hvis vi i alt bøjer hovedet for Gud og Hans veje, vil vi se Hans herlighed i stedet for vore ødelæggelser. Og al ære vil tilfalde Ham, som er givet al magt.

Rom. 9,14-18

Hvad skal vi nu sige? Er der nogen uret hos Gud? Aldeles ikke! Han siger jo til Moses: »Jeg forbarmer mig, over hvem jeg vil, og viser nåde, mod hvem jeg vil.« Så afhænger det altså ikke af menneskers vilje eller stræben, men af Guds barmhjertighed. Skriften siger jo til Farao: »Jeg har ladet dig fremstå netop for at vise min magt på dig, og for at mit navn kan blive forkyndt over hele jorden.« Så forbarmer Han sig altså, over hvem Han vil - og forhærder hvem Han vil.

Der er en henvisning fra dette skriftsted til Jobs bog, så jeg læste lidt i Jobs bog og slutningen i Jobs bog beskriver Gud. Det, der er spændende lige ved Jobs bog, er, at det er Gud selv, der beskriver Ham. Jeg kan anbefale at læse sidste del af Jobs bog og på hjemmesiden ligger Tamarra's åbenbaring omkring Jobs bog, som giver et indblik i, hvordan vi hurtigt kan blive ledt bort fra at lære Guds sande væsen at kende.

Jobs bog viser os, at vi som kristne starter med at have hørt om Gud. Den slutter med, at Job bøjer sig for Gud i ydmyghed, fordi han ser sin egen ringhed samt Guds almægtighed. Så det, undervisningen har handlet om det sidste stykke tid, er netop det, som er beskrevet i Jobs bog.

I forbindelse med, at vi underviser om Guds Almægtighed, er spørgsmålet dukket op: hvad er satans rolle? Svaret eller en del af svaret finder vi også i Jobs bog.

Efter, at Gud har fortalt om, hvad Han (Gud) har gjort, fortæller Han om Livjatan – bliver i Es. 27,1 beskrevet som:

”På den dag straffer Herren
med sit skarpe, store og stærke sværd
Livjatan, den flugtsnare slange,
Livjatan, den bugtede slange;
han dræber dragen i havet.”

Så der er tale om satan og nu skal vi se, hvad Gud siger om forholdet mellem Gud selv og satan - samt forholdet mellem mennesket og satan.

Job 40,25 – 41,3

”Kan du trække Livjatan op med en krog,
holde dens tunge i ave med reb?
Kan du sætte et sivreb i næsen på den
og bore en krog gennem dens kæber?
Ville den så trygle dig om nåde,
ville den indsmigre sig hos dig?
Ville den slutte pagt med dig,
så du altid havde den som træ!?
Kan du lege med den som med en fugl
Nej, den forventning ville være bedrag;
blot ved synet af den ville man falde omkuld.
Ingen er så dumdristig, at han tør tirre den,
og hvor er han, der kan holde stand mod den? Hvem indlod sig i
kamp med den og slap fra det?
Ingen under hele himlen!”

Jeg vælger at slutte Job her, men teksten fortsætter om satan kraft og styrke. Gud leger med satan som med en fugl. Satan frygter Gud i sådan en grad, at han har indgået en pagt med Gud - satan altid er Guds træ! Det betyder, at satan kun kan adlyde Gud – satan må bøje sig under Gud. Det bliver klart, at den eneste, som kan kæmpe med satan, er Gud – vi, som er mennesker, kan intet stille op.

Gud er den højeste, den som har al magt - den magt som nu er givet til Jesus Kristus. Intet er umuligt for Gud. Job siger det således:

”Nu ved jeg, at du formår alt,
intet, du har besluttet, er umuligt for dig.
Hvem er det, der uden kundskab tilslører det, du har bestemt?
Jeg har talt om noget, jeg ikke forstod,
om ting, der var for underfulde til, at jeg kunne vide besked.
Jeg sagde: »Hør, jeg vil tale,
jeg vil spørge dig, og du skal give mig svar.«
Jeg havde hørt rygter om dig,
men nu har jeg set dig med egne øjne;
derfor kalder jeg alt tilbage og angrer
i støv og aske.”

Spørgsmålet er: kan vi sige det samme?